

31992R2081

24.7.1992

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

L 208/1

UREDBA SVETA (EGS) št. 2081/92**z dne 14. julija 1992****o zaščiti geografskih označb in označb porekla za kmetijske proizvode in živila**

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in zlasti člena 43 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽²⁾,

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ⁽³⁾,

ker igrajo proizvodnja, predelava in distribucija kmetijskih proizvodov in živil pomembno vlogo v gospodarstvu Skupnosti;

ker se naj kot del prilagajanja skupni kmetijski politiki spodbuja raznolikost kmetijske proizvodnje, da se na trgih tako doseže boljše ravnoesje med ponudbo in povpraševanjem; ker bi lahko promocija proizvodov, s posebnimi značilnostmi, znatno koristila gospodarstvu podeželja, zlasti na območjih z omejenimi možnostmi ali na odmaknjenih območjih, tako, da vpliva na izboljšanje dohodka kmetov in ohranjanje podeželskega prebivalstva na teh območjih;

ker se v zadnjih letih vsepovsod opaža, da se potrošniki bolj nagibajo k pripisovanju večjega pomena kakovosti živil kot količini le-teh; ker takšno iskanje posebnih proizvodov ustvarja večje povpraševanje po kmetijskih proizvodih in živilih s prepoznavnim geografskim poreklom;

ker je glede na široko paleto proizvodov na trgu in obilico danih informacij v zvezi z njimi treba potrošnikom zagotoviti jasne in jedrnat informacije o poreklu proizvoda, da bi na osnovi tega lahko najbolje izbrali;

ker je označevanje kmetijskih proizvodov in živil predmet splošnih določb Direktive Sveta 79/112/EGS z dne 18. decembra 1978 o približevanju zakonodaj držav članic v zvezi z označevanjem, predstavitvijo in oglaševanjem živil ⁽⁴⁾; ker je glede na njihovo posebno naravo treba sprejeti dodatne posebne določbe za kmetijske proizvode in živila iz posebnega geografskega območja;

ker je želja, da bi zaščitili kmetijske proizvode in živila, ki imajo prepoznavno geografsko poreklo, nekatere države članice vodila k temu, da so uvedle „registrirane označbe porekla“; ker se je to izkazalo uspešno pri proizvajalcih, ki so si zagotovili višji dohodek kot povračilo za resničen trud pri izboljšanju kakovosti, ter pri potrošnikih, ki lahko kupijo proizvode visoke kakovosti z jamstvi o načinu njihove proizvodnje in njihovem poreklu;

ker so nacionalne prakse pri implementaciji registriranih označb porekla in geografskih označb raznolike; ker je treba predvideti pristop na ravni Skupnosti; ker bo okvir predpisov Skupnosti o zaščiti omogočil razvoj geografskih označb in označb porekla, saj bo takšen okvir s poenotenim pristopom zagotovil lojalno konkurenco med proizvajalci proizvodov, ki nosijo takšne označbe in povečal verodostojnost teh proizvodov v očeh potrošnika;

ker naj načrtovani predpisi upoštevajo sedanjo zakonodajo Skupnosti o vinih in žganih pijačah, ki predvideva večjo stopnjo zaščite;

⁽¹⁾ UL C 30, 6.2.1991, str. 9 in UL C 69, 18.3.1992, str. 15.

⁽²⁾ UL C 326, 16.12.1991, str. 35.

⁽³⁾ UL L 269, 14.10.1991, str. 62.

⁽⁴⁾ UL L 33, 8.2.1979, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 91/72/EGS (UL L 42, 15.2.1991, str. 27).

ker je področje uporabe te uredbe omejeno na določene kmetijske proizvode in živila, za katere obstaja povezava med značilnostmi proizvodov ali živil in geografskim poreklom; ker je to področje uporabe mogoče razširiti, da bi zajemalo tudi druge proizvode ali živila;

ker je po sedANJI praksi primerno opredeliti dve različni vrsti geografskega opisa, to sta zaščiteni geografska označba in zaščiteni označba porekla;

ker mora kmetijski proizvod ali živilo, ki nosi takšno označbo, izpolnjevati pogoje, določene s specifikacijo;

ker morajo biti zaradi uživanja zaščite v vsaki državi članici geografske označbe in označbe porekla registrirane na ravni Skupnosti; ker naj bi vnos v register nudil informacije tistim, ki se ukvarjajo s trgovino, in tudi potrošnikom;

ker mora registracijski postopek omogočiti vsakemu, ki je osebno in neposredno prizadet v državi članici, da uveljavlja svoje pravice s tem, da Komisiji prijavi svoj ugovor;

ker morajo obstajati postopki, ki po registraciji omogočajo spremembe specifikacij glede na tehnološki napredek ali umik iz registra geografskih označb ali označb porekla za kmetijski proizvod ali živilo, če navedeni proizvod ali živilo preneha biti v skladu s specifikacijo, na osnovi katere je bila dana geografska označba ali označba porekla;

ker je treba predvideti trgovanje s tretjimi državami, ki ponujajo enaka jamstva za izdajanje in nadzorovanje geografskih označb ali označb porekla podeljenih na njihovem ozemlju;

ker je treba predvideti postopek, ki uvaja tesno sodelovanje med državami članicami in Komisijo preko v ta namen ustanovljenega Regulativnega odbora,

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

1. Ta uredba določa pravila o zaščiti označb porekla in geografskih označb za kmetijske proizvode, namenjene za prehrano ljudi iz Priloge II k Pogodbi in živila iz Priloge I k tej uredbi ter kmetijske proizvode, navedene v Prilogi II k tej uredbi.

Vendar se ta uredba ne nanaša na proizvode iz vina ter žgane pijače.

Priloga I se lahko spremeni v skladu s postopkom iz člena 15.

2. Ta uredba se uporablja, brez poseganja v druge posebne določbe Skupnosti.

3. Direktiva Sveta 83/189/EGS z dne 28. marca 1983 o postopku za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in predpisov⁽¹⁾, se ne nanaša na označbe porekla in geografske označbe, ki jih ureja ta uredba.

Člen 2

1. Zaščita Skupnosti za označbe porekla in geografske označbe kmetijskih proizvodov in živil se pridobi v skladu s to uredbo.

2. Za namene te uredbe:

(a) *označba porekla*: pomeni ime regije, posebnega kraja ali, v izjemnih primerih, državo, ki se uporablja za opis kmetijskega proizvoda ali živila:

— s poreklom iz navedene regije, posebnega kraja ali države, in

— katerega kakovost ali značilnosti so bistveno ali izključno posledica posebnega geografskega okolja z njegovimi lastnimi naravnimi in človeškimi faktorji ter katerega proizvodnja, predelava in priprava za trg, potekajo znotraj definiranega geografskega območja;

(b) *geografska označba*: pomeni ime regije, posebnega kraja ali, v izjemnih primerih, državo, ki se uporablja za opis kmetijskega proizvoda ali živila:

— s poreklom iz navedene regije, posebnega kraja ali države, in

— ki ima posebno kakovost, sloves ali druge značilnosti, ki jih je mogoče pripisati navedenemu geografskemu poreklu in katerega proizvodnja in/ali predelava in/ali priprava za trg se opravlja znotraj definiranega geografskega območja.

3. Določena tradicionalna geografska ali ne-geografska imena, ki označujejo kmetijski proizvod ali živilo, ki je po poreklu iz določene regije ali posebnega kraja, katera izpolnjujejo pogoje iz druge alineje odstavka 2(a), se tudi štejejo kot označbe porekla.

⁽¹⁾ UL L 109, 26.4.1983, str. 8. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Odločbo 90/230/EGS (UL L 128, 18.5.1990, str. 15).

4. Z odstopanjem od člena 2(a) se določene geografske označbe obravnavajo kot označbe porekla, kjer surovine zadevnih proizvodov izvirajo iz geografskega območja, ki je večje ali različno od območja predelave, pod pogojem da:

- je območje proizvodnje surovin omejeno,
- obstajajo posebni pogoji za proizvodnjo surovin, in
- obstajajo dogovori o kontroli, ki zagotavljajo izpolnjevanje navedenih pogojev.

5. Za namene odstavka 4 se za surovine lahko štejejo samo žive živali, meso in mleko. Uporaba drugih surovin se lahko odobri v skladu s postopkom iz člena 15.

6. Da bi bile upravičene do odstopanja iz odstavka 4, so zadevne označbe lahko ali so že priznane kot označbe porekla z nacionalno zaščito zadevne države članice ali imajo, če takšna shema ne obstaja, dokazan tradicionalen značaj ter izjemen sloves in ugled.

7. Da bi bili upravičeni do odstopanja iz odstavka 4, morajo biti vloge za registracijo vložene v dveh letih od začetka veljavnosti te uredbe.

Člen 3

1. Imena, ki so postala generična, se ne smejo registrirati.

Za namene te uredbe pomeni „ime, ki je postalo generično“ ime kmetijskega proizvoda ali živila, ki je, čeprav se nanaša na kraj ali regijo, kjer je bil ta proizvod ali živilo prvotno proizvedeno ali trženo, postalo splošno ime kmetijskega proizvoda ali živila.

Da bi ugotovili ali je ime postalo generično ali ne, se upoštevajo vsi faktorji, zlasti:

- obstoječe stanje v državi članici, od koder izvira poreklo imena in na območjih potrošnje,
- obstoječe stanje v drugih državah članicah,
- zadevna nacionalna zakonodaja ali zakonodaja Skupnosti.

Kjer se v skladu s postopkom iz členov 6 in 7 vloga za registracijo zavrne, ker je ime postalo generično, Komisija objavi navedeno odločitev v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

2. Ime se ne sme registrirati kot označba porekla ali geografska označba, kadar je v nasprotju z imenom rastlinske sorte ali živalske pasme in zato utegne biti javnost zavedena glede pravega porekla proizvoda.

3. Svet s kvalificirano večino na predlog Komisije, pred začetkom veljavnosti te uredbe pripravi in objavi v *Uradnem listu Evropskih skupnosti* neizčrpen, okviren seznam imen kmetijskih proizvodov ali živil, katere ureja ta uredba in se po odstavku 1 štejejo kot generična in se jih tako ne da registrirati po tej uredbi.

Člen 4

1. Da ima kmetijski proizvod ali živilo pravico uporabljati zaščiteno označbo porekla (ZOP) ali zaščiteno geografsko označbo (ZGO), mora izpolnjevati zahteve navedene v specifikaciji.

2. Specifikacija proizvoda vsebuje najmanj:

- (a) ime kmetijskega proizvoda ali živila, vključno z označbo porekla ali geografsko označbo;
- (b) opis kmetijskega proizvoda ali živila, vključujoč surovine in glavne fizikalne, kemične, mikrobiološke in/ali organoleptične lastnosti proizvoda ali živila;
- (c) opredelitev geografskega območja in če je potrebno podrobnosti, ki navajajo izpolnjevanje zahtev po členu 2(4);
- (d) dokazilo, da kmetijski proizvod ali živilo izvira iz geografskega območja v skladu s členom 2(2)(a) oziroma (b);
- (e) opis metode pridobivanja kmetijskega proizvoda ali živila in če je primerno opis avtentičnih in nespremenljivih lokalnih metod;
- (f) podrobnosti, ki potrjujejo povezavo z geografskim okoljem ali geografskim poreklom v smislu člena 2(2)(a) oziroma (b);
- (g) podrobnosti o strukturi kontrole iz člena 10;
- (h) podrobne navedbe označevanja, ki se nanašajo na označbo ZOP oziroma ZGO, ali na enakovredne tradicionalne nacionalne označbe;
- (i) kakršne koli zahteve Skupnosti ali nacionalnih določb.

Člen 5

1. Samo skupina ali, pod določenimi pogoji, ki jih je treba določiti v skladu s postopkom iz člena 15, fizična ali pravna oseba ima pravico zaprositi za registracijo.

Za namene tega člena pomeni „Skupina“ kakršno koli združenje, ne glede na njegovo pravno obliko ali sestavo, proizvajalcev in/ali predelovalcev, ki se ukvarjajo z istim kmetijskim proizvodom ali živilom. V skupini lahko sodelujejo druge zainteresirane strani.

2. Skupina ali fizična ali pravna oseba lahko zaprosi za registracijo samo za kmetijske proizvode ali živila, ki jih proizvaja ali pridobiva v smislu člena 2(2)(a) ali (b).

3. Vloga za registracijo vključuje specifikacijo proizvoda iz člena 4.

4. Vloga se pošlje državi članici, v kateri se nahaja geografsko območje.

5. Država članica preveri, ali je vloga utemeljena in jo, skupaj s specifikacijo proizvoda iz člena 4 in drugimi dokumenti, na osnovi katerih je podala svojo odločitev, pošlje Komisiji, če meni, da izpolnjuje zahteve iz te uredbe.

Če vloga zadeva ime, ki označuje geografsko območje, ki se nahaja tudi v drugi državi članici, se z navedeno državo članico posvetuje, preden se sprejme odločitev.

6. Država članica sprejme zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s tem členom.

Člen 6

1. Komisija v roku šestih mesecev z uradno preiskavo preveri, ali vloga za registracijo zajema vse zahtevane podatke iz člena 4.

Komisija o svojih ugotovitvah obvesti zadevno državo članico.

2. Če Komisija ob upoštevanju odstavka 1 zaključi, da ime izpolnjuje pogoje za zaščito, v *Uradnem listu Evropskih skupnosti* objavi ime in naslov vlagatelja, ime proizvoda, glavne točke vloge, sklicevanja na nacionalne zahteve, ki določajo pripravo, proizvodnjo ali predelavo proizvoda in po potrebi obrazložitev njenih sklepov.

3. Če Komisija ne prejme nobenih ugovorov po členu 7, se ime vpiše v register, ki ga vodi Komisija pod naslovom „Register zaščitene oznake porekla in zaščitene geografske oznake“, ki vsebuje imena zadevnih skupin in zadevnih kontrolnih organov.

4. Komisija objavi v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*:

— imena, vpisana v Register,

— spremembe Registra, narejene skladno s členom 9 in 11.

5. Če glede na preiskavo iz odstavka 1 Komisija zaključi, da ime ne izpolnjuje pogojev za zaščito, se v skladu s postopkom iz člena 15 odloči, da ne bo nadaljevala z objavo v skladu z odstavkom 2 tega člena.

Pred objavo iz odstavkov 2 in 4, ter registracijo, predvideno v odstavku 3, lahko Komisija zahteva mnenje odbora iz člena 15.

Člen 7

1. V šestih mesecih od datuma objave v *Uradnem listu Evropskih skupnosti* iz člena 6(2), lahko katera koli država članica ugovarja registraciji.

2. Pristojni organi držav članic zagotovijo, da se lahko vsem osebam, ki izkažejo upravičen gospodarski interes, dovoli, da proučijo vlogo. Dodatno in glede na obstoječe stanje v državah članicah, lahko države članice zagotovijo dostop drugim strankam, ki imajo pravni interes.

3. Vsaka fizična ali pravna oseba s pravnim interesom lahko ugovarja predlagani registraciji s tem, da pošlje ustrezno utemeljeno izjavo pristojnim organom države članice, v kateri ima stalno bivališče ali sedež. Pristojni organ izvede potrebne ukrepe, da obravnava te pripombe ali ugovor v roku, ki se določi.

4. Ugovoru se ugotovi le, če:

— ali pokaže neizpolnjevanje zahtev iz člena 2,

— ali pokaže, da bi predlagana registracija imena ogrozila obstoj povsem ali delno enakega imena ali blagovne znamke ali obstoj proizvodov, ki so zakonito na trgu v času objave te uredbe v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*;

— ali navaja lastnosti, ki dokazujejo, da je ime, za katerega je dana vloga za registracijo, samo po sebi generično.

5. Kadar se v smislu odstavka 4 ugovoru ugotovi, Komisija zaprosi zainteresirane države članice, da se v treh mesecih med seboj dogovorijo v skladu z njihovimi notranjimi postopki. Če:

(a) je dogovor dosežen, sporočijo zadevne države članice Komisiji vse dejavnike, ki so omogočili dogovor skupaj z mnenjem vlagatelja za registracijo in vlagatelja ugovora. Kadar ni nobenih sprememb v podatkih, prejetih po členu 5, Komisija postopa v skladu s členom 6(4). Če je sprememba, se znova začne postopek iz člena 7;

- (b) dogovor ni dosežen, se Komisija odloči v skladu s postopkom iz člena 15, ob upoštevanju tradicionalnih poštenih običajev in dejanske verjetnosti zamenjave. Če bi se Komisija odločila izvesti registracijo, opravi objavo v skladu s členom 6(4).

Člen 8

Označbe ZOP in ZGO ali enakovredne tradicionalne nacionalne označbe se lahko pojavijo le na kmetijskih proizvodih in živilih, ki so skladni s to uredbo.

Člen 9

Zadevne države članice lahko zahtevajo spremembo specifikacije z namenom, da se zlasti upošteva razvoj znanstvenotehničnega znanja ali da se ponovno opredeli geografsko območje.

Postopek iz člena 6 se smiselno uporablja.

Vendar pa se Komisija lahko odloči po postopku iz člena 15, da v primeru manjše spremembe ne uporabi postopka iz člena 6.

Člen 10

1. Države članice zagotovijo, da bodo najkasneje v šestih mesecih po začetku veljavnosti te uredbe vzpostavljene strukture kontrole, katerih naloga je zagotavljati, da kmetijski proizvodi in živila, ki nosijo zaščiteno ime, izpolnjujejo zahteve, določene v specifikacijah.

2. Struktura kontrole lahko zajema enega ali več pristojnih kontrolnih organov in/ali zasebnih subjektov, ki jih za ta namen odobri država članica. Države članice pošljejo Komisiji sezname odobrenih organov in/ali subjektov in njihovih pristojnosti. Komisija objavi navedene podatke v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

3. Pristojni kontrolni organi in/ali odobreni zasebni subjekti morajo nuditi primerno jamstvo za objektivnost in nepristranskost glede vseh proizvajalcev ali predelovalcev, ki jih ta kontrola zadeva in imajo stalno na voljo usposobljeno osebje in potrebna sredstva za izvajanje kontrole kmetijskih proizvodov in živil, ki nosijo zaščiteno ime.

Če izbrana struktura kontrole uporablja storitve drugega organa za nekatere dele kontrole, mora navedeni organ nuditi enako jamstvo. V tem primeru so pristojni kontrolni organi in/ali odobreni zasebni subjekti vseeno še vedno odgovorni v razmerju do države članice za vse izvedene kontrole.

Od 1. januarja 1998 dalje morajo zasebni subjekti, da bi jih država članica odobrila za namene te uredbe, izpolnjevati zahteve, določene s standardom EN 45011 z dne 26. junija 1989.

4. Če pristojni kontrolni organ in/ali zasebni subjekt ugotovi, da kmetijski proizvod ali živilo, ki nosi zaščiteno ime s poreklom, v tisti državi članici ne izpolnjuje kriterijev in zahtev specifikacije, bosta izvedla potrebne ukrepe, da se zagotovi skladnost s to uredbo. Državo članico obvestita o izvedenih ukrepih pri opravljanju kontrole. Zadevne strani morajo biti obveščene o vseh sprejetih odločitvah.

5. Država članica mora odvzeti odobritev kontrolnemu organu, kadar kriteriji iz odstavkov 2 in 3 niso več upoštevani. Obvesti Komisijo, ki v *Uradnem listu Evropskih skupnosti* objavi revidiran seznam odobrenih organov.

6. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da zagotovijo, da ima proizvajalec, ki se ravna po tej uredbi, dostop do kontrolnega sistema.

7. Stroške kontrole, predvidenih s to uredbo, nosijo proizvajalci, ki uporabljajo zaščiteno ime.

Člen 11

1. Vsaka država članica lahko uveljavlja, da pogoj, določen s specifikacijo kmetijskega proizvoda ali živila pod zaščitenim imenom, ni izpolnjen.

2. Država članica iz odstavka 1 obvesti o svojih opažanjih zadevno državo članico. Ta pregleda pritožbo in obvesti druge države članice o svojih ugotovitvah in sprejetih ukrepih.

3. V primeru ponovnih nepravilnosti in neuspeha držav članic, da bi dosegle sporazum, je treba Komisiji poslati ustrezno utemeljeno vlogo.

4. Komisija obravnava vlogo ob posvetovanju z zadevnimi državami članicami. Komisija, potem ko se je posvetovala z odborom iz člena 15 sprejme potrebne ukrepe. To lahko vključuje preklic registracije.

Člen 12

1. Ta uredba se lahko brez poseganja v mednarodne sporazume uporablja za kmetijski proizvod ali živilo iz tretje države pod pogojem, da:

— je tretja država sposobna dati jamstva, ki so enaka ali enakovredna tistim iz člena 4,

- ima tretja država sistem kontrole, enakovreden tistim iz člena 10,
- je zadevna država članica pripravljena zagotoviti zaščito, ki je enakovredna tisti, ki je v Skupnosti na voljo tistim kmetijskim proizvodom in živilom, ki izvirajo iz Skupnosti.

2. Če je zaščiteno ime v tretji državi enako zaščitenemu imenu v Skupnosti, se registracija odobri ob upoštevanju lokalne in tradicionalne rabe ter dejanske nevarnosti zamenjave.

Uporaba takšnih imen je dovoljena le, če je država porekla proizvoda na označbi jasno in vidno navedena.

Člen 13

1. Registrirana imena so zaščiteni proti:

- (a) vsaki neposredni ali posredni komercialni uporabi registriranega imena za proizvode, ki niso zajeti v registraciji, če so ti proizvodi primerljivi s proizvodi, registriranimi pod tistim imenom ali če uporaba imena izkorišča ugled zaščitene imena;
- (b) vsaki zlorabi, posnemanju ali navajanju, četudi je pravo poreklo proizvoda označeno ali če je zaščiteno ime prevedeno ali mu je dodan izraz kot je „slog“, „tip“, „metoda“, „kakor se proizvaja v“, „imitacija“ in podobno;
- (c) vsaka druga napačna ali zavajajoča označba izvora, porekla, vrste ali bistvenih lastnosti proizvoda na notranji ali zunanji embalaži, reklamnem materialu ali dokumentih, ki se nanašajo na zadevni proizvod in pakiranje proizvoda v posode, ki lahko dajejo lažen vtis o poreklu;
- (d) vsaka druga praksa, ki lahko zavaja javnost glede pravega porekla proizvoda.

Kadar registrirano ime znotraj vsebuje ime kmetijskega proizvoda ali živila, ki se šteje kot generično, se uporaba navedenega generičnega imena na ustreznem kmetijskem proizvodu ali živilu ne šteje, kot da je v nasprotju z (a) ali (b) v prvem pododstavku.

2. Vendar pa lahko države članice obdržijo nacionalne ukrepe, ki dovoljujejo uporabo izrazov iz odstavka 1(b) za obdobje največ petih let po objavi te uredbe pod pogojem, da:

- so se proizvodi bili zakonito tržili z uporabo takšnih izrazov največ pet let pred objavo te uredbe,

- označevanje jasno navaja resnično poreklo proizvoda.

Vendar ta izjema ne sme voditi k prostemu trženju proizvodov na ozemlju države članice, kjer so takšni izrazi prepovedani.

3. Zaščiteno ime ne sme postati generično.

Člen 14

1. Kadar sta označba porekla ali geografska označba registrirana v skladu s to uredbo, se vloga za registracijo blagovne znamke, ki ustreza eni od situacij iz člena 13 in se nanaša na isti tip proizvoda, zavrne pod pogojem, da je bila vloga za registracijo blagovne znamke predložena po datumu objave iz člena 6(2).

Blagovne znamke, ki so registrirane v nasprotju s prvim pododstavkom, se razglasijo za neveljavne.

Ta odstavek se uporablja tudi tam, kjer se je vloga za registracijo blagovne znamke vložila pred datumom objave vloge za registracijo, določenem v členu 6(2) pod pogojem, da se je objava zgodila, preden je bila blagovna znamka registrirana.

2. Z ustreznim upoštevanjem zakonodaje Skupnosti se lahko nadaljuje uporaba blagovne znamke, ki ustreza eni od situacij iz člena 13, katera je bila registrirana v dobri veri pred datumom, ko je bila vložena vloga za registracijo označbe porekla ali geografske označbe, ne glede na registracijo označbe porekla ali geografske označbe, če ni razlogov za neveljavnost ali preklic blagovne znamke, kakor predvidevata člen 3(1)(c) in (g) in člen 12(2)(b) Prve direktive Sveta 89/104/EGS z dne 21. decembra 1988 o usklajevanju zakonodaj držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami⁽¹⁾.

3. Na podlagi ugleda blagovne znamke, slovesa ter dolžine časa, ko se je le ta uporabljala se označba porekla ali geografska označba ne registrira, kadar lahko omenjena registracija zavaja potrošnike glede prave identitete proizvoda.

Člen 15

Komisiji pomaga odbor, ki ga sestavljajo predstavniki držav članic in ki mu predseduje predstavnik Komisije.

⁽¹⁾ UL L 40, 11.2.1989, str. 1. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Odločbo 92/10/EGS (UL L 6, 11.1.1992, str. 35).

Predstavniki Komisije predložijo odboru osnutek ukrepov, ki jih je treba izvesti. Odbor poda svoje mnenje o osnutku v roku, ki ga lahko določi predsednik glede na nujnost zadeve. Mnenje se poda z večino, določeno v členu 148(2) Pogodbe za odločitve, ki jih sprejema Svet na predlog Komisije. Glasovi predstavnikov držav članic v odboru se ponderirajo tako, kot določa navedeni člen. Predsednik ne glasuje.

Komisija sprejme predvidene ukrepe, če so v skladu z mnenjem odbora.

Če predvideni ukrepi niso v skladu z mnenjem odbora, ali če mnenje ni podano, Komisija nemudoma predloži Svetu predlog ukrepov, ki naj se sprejmejo. Svet odloča s kvalificirano večino.

Če Svet po izteku trimesečnega obdobja po datumu, ko mu je bil predlog predložen, ni odločil, sprejme predlagane ukrepe Komisija.

Člen 16

Podrobna pravila za uporabo te uredbe se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 15.

Člen 17

1. V šestih mesecih od začetka veljavnosti uredbe države članice obvestijo Komisijo, katera od njihovih pravno zaščitnih imen ali, v tistih državah članicah, kjer ni nobenega zaščitnega sistema, katera od njihovih z rabo uveljavljenih imen, želijo registrirati v skladu s to uredbo.

2. Na podlagi postopka, predvidenega v členu 15, Komisija registrira imena iz odstavka 1, ki so v skladu s členoma 2 in 4. Člen 7 se ne uporablja. Kljub temu se generična imena ne registrirajo.

3. Države članice lahko obdržijo nacionalno zaščito imen, ki so sporočena v skladu z odstavkom 1, do takrat, ko se sprejme odločitev o registraciji.

Člen 18

Ta uredba začne veljati dvanajst mesecev po objavi v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 14. julija 1992

Za Svet
Predsednik
J. GUMMER

*PRILOGA I***Živila iz člena 1(1)**

- pivo,
 - naravna mineralna voda in izvirska voda,
 - pijače, izdelane iz rastlinskih izvlečkov,
 - kruh, fino pecivo, slaščice in drugi pekovski izdelki,
 - naravne gume in smole.
-

*PRILOGA II***Kmetijski proizvodi iz člena 1(1)**

- seno,
 - eterična olja.
-